

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicantium Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

IV. Apoplexia Osiandri, agon horribilis, mors & sepultura tragica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

prodire, quod se minimè tutum in plateis ANNO
futurum arbitraretur. Cum autem domo 1552.
prodeundum omninò fuit, armis aiunt ex-
teriori veste tectis accinctum plerumq; per
plateas inambulare visum: Quæ nec in scho-
lis, nec in Ecclesia deposuit, cum vel obeun-
da esset professio, vel concio ad populum
habenda.

Cæterùm, in medio cursu, dum sâtagit re-
rum suarum, dum luctatur cum aduersarijs,
& recens natam hæresin magno studio pro-
pugnat, anno 1552. mense Octobri, tactus Anno 1552
apoplexiâ repente concidit, & post durum Apoplexiâ
agonem 17. Octobris animam exhalauit. flagellatur.
Nondum compleuerat annum ætatis quin-
quagesimum sextum, cum sensit manum
Domini: Erat autem horribilis apoplexia, Ex ea mo-
quæ Osiandrum extinxit, in qua cum sum- ritur.
mis angoribus ad finem vsque luctatus, sine
villo resipiscentiæ signo decessit. Qui vide- Eius agon
runt extremos trahentē spiritus, imprimis horribilis.
fœmina quædam, quæ sola reliquis discen-
dentibus apud eum remansit, viditque mo-
rientem, optasse feruntur, ne huiusmodi
morte vitæ curriculum terminarent.

Corpus exanime alieno sepulcro Regio- Regiomon-
monte in Ecclesia ciuitatis veteris illatum te tumula-
fuit: Factum hoc est inuitis ijs, & quantum tur.
possent repugnantibus, qui eo loco sepultu-
ræ ius habebant. Non diu post erutum ca-
dauer denuò fuit, & obscuriore loco in ea-
dem Ecclesia defossus. Cum verò pro sum-

ANNO
1552.

mo animi tumore nominis existimationem
inter homines semper captarit, breui post
mortem apud Regiomontanos in eam venit
obliuionem, vt quo loco tumulatus sit, vix
quisquam possit ostendere. Nec alia super-
est ipsius memoria, nisi quod à Catholicis
non modo, sed à Sectarijs etiam inter
infames hæresiarchas postremo-
rum temporum cum er-
roris detestatione
nominetur.

(:.)

*Finis vite rerumq; gestarum Andrea
Osiandri.*

IN